

andre. At man ikke i alle Egne tillægger den den Betydning, som den høitærede Justitsminister vil hævde den, viser et ganske nyt Factum, som maaskee flere af de her Tilstedeværende ville kjende, idet der ved de sidste Sogneraadsvalg i en Commune, der ikke ligger meget langt fra Kjøbenhavn, blev valgt en Mand til Medlem af Sogneraadet, skjøndt han var frifunden for videre Tiltale. Jeg mener derfor, at Udvalget har haft god Grund til ikke at slutte sig til det af den høitærede Minister stillede Forslag; jeg for mit Vedkommende idetmindste kan aldeles ikke gaae ind derpaa, og jeg maa paa det Indstændigste opfordre det høie Thing til heller ikke at følge den høitærede Minister derti. — Noget anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til det af den høitærede Minister til § 3 stillede Forslag. Jeg vilde slet ikke savne denne Bestemmelse i Loven, og jeg vil endogsaa gaae saa vidt at sige, at jeg helst saae, at dette Forslag ikke blev vedtaget, fordi jeg troer, at det ikke har nogen stor og navnlig ikke nogen synderlig gavnlig Betydning; men jeg troer paa den anden Side heller ikke, at Faren eller Skaden ved det vil være særdeles stor, vel at mærke, naar det ændres paa den af den ærede Ordfører antydede Maade, hvormed den høitærede Minister har erklæret sig tilfreds. Det forekommer mig imidlertid, at det vil være det Forsigtigste ikke at vedtage dette Endringsforslag, som det nu er affattet, fordi det virkelig kan medføre den Fare, at gjøre det umuligt for den, som attraaer Opsoprejsning, endogsaa blot at komme til at indgive en Ansøgning, da den, som ved hans Forbrydelse har lidt Skade, og som maaskee ikke staaer i det ventligste Forhold til ham, men som maaskee, langtfra at være bedre, knap er saa god som han, kunde vedblive haardnakket at nægte at afgive en saadan Erklæring og Vedkommende saaledes maaskee aldrig kunde komme ind med sin Ansøgning, og altsaa endnu mindre saae den bevilget. Det forekommer mig, som sagt, at det er det Forsigtigste ikke nu at vedtage en saadan Bestemmelse, men først naar den er saaledes ændret, at den Fare, der kunde berygtes deraf, er fjernet. Man kunde tænke sig den Mulighed, at man fik dette Forslag vedtaget nu, saaledes som det staaer,

og at der da ved 3die Behandling kunde møde Banfælgeligheder ved at faae det ændret, skjøndt jeg ikke troer, at Faren vil være meget stor, navnlig efter den imødekommende Udtalelse, vi nu have hørt af den høitærede Justitsminister. Men mod den høitærede Ministers Forslag under Nr. 1 maa jeg vedblivende paa det Alvorligste tillade mig at advare Thinget.

Justitsministeren: Frygten for ikke at kunne faae dette Endringsforslag omændret i enkelte Punkter ved 3die Behandling er ganske vist ikke stor, det troer jeg at turde sige med Sandhed, og jeg troer heller ikke, at den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende, at en haard Creditor kunde nægte at give sin Erklæring med Hensyn til Erstatningen, har Noget at bethyde, aldenstund Endringsforslaget ikke stiller det som en Betingelse, at Erstatningen er frafalden, men kun fordrer en Erklæring om, hvorvidt det er Tilfældet. Administrationen vil saaledes meget godt kunne skjønne, om der er den største Feil paa den forhenværende Forbryders eller paa Creditors Side. Afskillige af den ærede Talers Ytringer vare næsten rette imod en Paastand om, at Frisindelse for videre Tiltale skulde vedblive; men jeg har gjentagende sagt, at jeg ikke opfaster mig til Forsvarer for dette Begreb, og jeg har sagt, at jeg troer, at det snart vil falde bort, og at det allerede nu er indskrænket til færre Tilfælde. Jeg maa imidlertid vedblivende fastholde den Mening, at det i alt Fald er tvivlsomt, om man ikke ved en Bestemmelse som den af Udvalget foreslaaede vil give en Fortolkning af Grundloven, som man nu ikke har, og Spørgsmaalet er altsaa, om det her er det rette Sted at vedtage en saadan. Som de ærede Herrer ville vide, siger Grundlovens § 30: Valgret til Folke-thinget har enhver uberygtet Mand o. s. v., og Valgloven, som den ærede Taler gjorde opmærksom paa, var af en senere Dato, altsaa nyere, siger i § 2, at „Jugen kan ansees som uberygtet, som ved Dom er funden skyldig“ o. s. v., — men den siger paa ingen mulig Maade, at ingen Andre kunne være berygtede, og det er fuldstændig notorisk, at det store Fleertal af dem, der er frifundet for videre